

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: CZ stavby, s.r.o.**, se sídlem Barákova 79, 326 00 Plzeň, *zastoupený JUDr. Pavlem Šímou, advokátem, se sídlem Radobyčická 8, 301 00 Plzeň*, proti **žalovanému: Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2015, čj. 34212/15/5300-22443-711377,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

[I] Napadené rozhodnutí

Žalobou ze dne 14. 12. 2015 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2015, čj. 34212/15/5300-22443-711377 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“) a náhrady nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím byla zamítnuta žalobcova odvolání proti rozhodnutím – dodatečným platebním výměrům - (dále též jen „*dodatečné platební výměry*“) vydaným Finančním úřadem pro Plzeňský kraj (dále též „*správce daně*“ nebo „*finanční úřad*“), kterými byla žalobci dodatečně vyměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období březen – duben 2009, červenec – prosinec 2009 a vyměřeno penále.

Problematika daně z přidané hodnoty byla v rozhodném období upravena zákonem č. 325/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném v roce 2009 (dále též jen „*zákon o DPH*“).

Postup správců daní, práva a povinnosti daňových subjektů a třetích osob, které jim vznikají při správě daní, byly upraveny zákonem č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*daňový řád*“).

[III] Žaloba

Žalobce připomněl, že již v odvoláních proti dodatečným platebním výměrům uvedl, že samostatným platebním výměrem mu byla za období roku 2009 doměřena daň z příjmů právnických osob, a to na základě samostatné zprávy o daňové kontrole. Proti platebnímu výměru, kterým byla doměřena daň z příjmů právnických osob, podal žalobce odvolání, které odůvodnil tím, že prekluzivní lhůta stanovená jak daňovým řádem, tak i zákonem o správě daní a poplatků pro pravomocné stanovení daně uplynula dnem 31. 12. 2013. V této lhůtě nebyla daň pravomocně stanovena. Daň nelze stanovit z důvodu marného uplynutí prekluzivní lhůty a napadený platební výměr je proto nezákonný.

Žalobce dále uvedl, že již v průběhu daňové kontroly namítal nesprávný postup při provádění daňové kontroly. Krom jiného namítal nejasnost, zda se jedná, ve vztahu k současně probíhající kontrole daně z příjmů právnických osob a kontrole daně z přidané hodnoty, o samostatná daňová řízení nebo o kontrolu prováděnou společně pro více daňových řízení týkajících se jednoho daňového subjektu, případně rozšíření daňové kontroly probíhající k jinému daňovému řízení.

Správce daně (prvostupňový) předal dne 21. 8. 2013 žalobci výsledek kontrolního zjištění kontroly daně z přidané hodnoty za výše specifikovaná zdaňovací období, včetně hodnocení dosud zjištěných důkazů. Žalobce se písemně vyjádřil k výsledku kontrolního zjištění kontroly daně podáními ze dne 4. 9. 2013 a dne 4. 1. 2014, když k návrhům a tvrzením žalobce nebylo ze strany prvostupňového správce daně vůbec přihlíženo. Kontrola daně byla zahájena dne 26. 1. 2012 protokolem čj. 12996/12/138933401939. Před zahájením kontroly daně z přidané hodnoty zahájil správce daně kontrolu daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2008 a 2009. Žalobce ve svém vyjádření ze dne 4. 9. 2013 krom jiného navrhl provedení řady důkazů a dále uvedl, že veškeré důkazy, které správce daně zmiňuje ve výsledku kontrolního zjištění, zejména výslechy svědků, byly provedeny v rámci jiného daňového řízení, a to v rámci kontroly daně z příjmů právnických osob. Dle daňového řádu lze daňovou kontrolu provádět společně pro více daňových řízení týkajících se jednoho daňového subjektu; správce daně může daňovou kontrolu zahájit i pro další daňová řízení rozšířením daňové kontroly probíhající k jinému daňovému řízení. V tomto případě se dle způsobu provádění kontroly nejedná ani o daňovou kontrolu prováděnou společně pro více daňových řízení ani o rozšíření daňové kontroly probíhající. Jedná se o samostatnou daňovou kontrolu. Správce daně by tak neměl přebírat důkazy z jiného řízení a měl by si je obstarat sám, tedy měl by veškeré důkazy sám provést a krom jiného zopakovat veškeré výslechy svědků. Správce daně na důkazní návrhy ani tvrzení žalobce nijak nereagoval. Žalobce navržené důkazy neprovedl a své rozhodnutí o jejich neprovedení nijak nezduvodnil. Namísto toho správce daně rovnou nařídil jednání ve věci projednání a podepsání zprávy o daňové kontrole. V předvolání k jednání správce daně pouze uvedl, že na základě vyjádření žalobce nebyly shledány žádné nové skutečnosti.

Žalobce poukázal na § 93 odst. 2 a 3 daňového řádu a konstatoval, že pokud navrhoval provést výsledek svědků vyslechnutých v jiném daňovém řízení (kontrola daně z příjmů právnických osob), na které je správcem daně odkazováno ve výsledku kontrolního zjištění kontroly daně z přidané hodnoty ze dne 6. 9. 2013, měl správce daně postupovat v souladu právě s § 93 odst. 3 daňového řádu. V opačném případě k takovým důkazům nemůže přihlížet a daňové řízení je neúplné a správce daně bezdůvodně neprovedl žalobcem navržené důkazy. Správce daně by výsledky nemusel znovu provádět, pokud by se nejednalo o samostatnou daňovou kontrolu, ale o daňovou kontrolu prováděnou společně pro více daňových řízení nebo o rozšíření daňové kontroly probíhající. Z postupu správce daně však vyplývá, že nejde o daňovou kontrolu prováděnou společně pro více daňových řízení ani o rozšíření daňové kontroly probíhající. Správce daně v daňové kontrole daně z příjmů právnických osob žalobce doplnil spisový materiál o doklady obstarané Policií ČR, a to o výsledky jednání několika společností, které měly být dodavateli společnosti B a B Company s.r.o. Konkrétně se jednalo o společnosti ORCO GROUP s.r.o., Ryčrd, s.r.o., TRANSFORSEN s.r.o., TORENDOR s.r.o., Saredo s.r.o., Charysso s.r.o., ARCO MAXI s.r.o. Dle správce daně, faktury vystavované těmito společnostmi společnosti B a B Company s.r.o. byly fiktivní, a tedy B a B Company s.r.o. nemohla žalobci poskytnout sporná plnění. Žalobce k tomu uvedl, že pan Buchta, jakožto bývalý zástupce společnosti při svém výsledku uvedl, že B a B Company s.r.o. měla cca 200 subdodavatelů. Doplnění dokazování o výsledky zástupců shora uvedených dodavatelů společnosti B a B Company s.r.o. se týká 7 společností. Informace získané ze 7 společností není možné zobecnit na všech cca 200 dodavatelů, tedy závěr správce daně o nemožnosti poskytnutí plnění ze strany B a B Company s.r.o. je nepřezkoumatelný a tedy nesprávný. Navíc, uvedené výsledky zástupců shora uvedených společností nebyly provedeny v daňovém řízení o kontrole daně z příjmů právnických osob, žalobce se nemohl uvedených výsledků účastnit a klást vyslýchaným otázku, k takto získaným důkazům tedy není možné přihlížet. Správce daně přesto k výsledkům přihlíží. Dle žalobce tyto závěry v rozporu se zákonem přebírá správce daně v této daňové kontrole (o kontrole DPH). Pokud správce daně chce čerpat ze zjištění učiněných v jiném řízení, měl by správce daně sám provést výsledek zástupců výše uvedených sedmi firem v tomto řízení.

Žalobce podáním ze dne 25. 11. 2013 sdělil správci daně v rámci kontroly daně z příjmů právnických osob, že se pan A.D. podílel na zakázkách projednávaných v daňovém řízení jako subdodavatel společnosti B a B COMPANY s.r.o. Žalobce dále sdělil, že má k dispozici konkrétní údaje o tom, na jakých zakázkách se A.D. jako subdodavatel B a B COMPANY s.r.o. podílel. Jedná se minimálně o zakázky Jagelonská ul. v Plzni. Žalobce má k dispozici kopie faktur vystavených A.D. společností B a B COMPANY s.r.o. (a následně uhrazených společností B a B COMPANY s.r.o.). Jedná se o fakturu č. 9059900516 ze dne 20. 9. 2009, fakturu č. 9059900585 ze dne 6. 10. 2009, fakturu č. 9059900667 ze dne 5. 11. 2009, fakturu č. 9059900727 ze dne 3. 12. 2009, fakturu č. 9059900783 ze dne 31. 12. 2009. Kopie uvedených faktur žalobce správci daně předložil. Ze shora uvedených faktur je nepochybné, že A.D. se podílel jako subdodavatel společnosti B a B COMPANY s.r.o. minimálně na shora uvedených zakázkách prováděných společností B a B COMPANY s.r.o. pro žalobce. Předmětné faktury prokazují, že spol. B a B COMPANY s.r.o. fakturované práce pro žalobce skutečně prováděla, když pro jejich provedení využila minimálně subdodavatele A.D. Pokud toto správce daně nezohlednil, přehlíží důkazy, které svědčí ve prospěch žalobce. Pokud správce daně při daňové kontrole daně z přidané hodnoty čerpá ze zjištění učiněných

při kontrole daně z příjmů právnické osoby, měl by převzít i důkazy svědčící ve prospěch žalobce předložené žalobcem v rámci kontroly daně z příjmů právnické osoby ve vztahu k subdodavateli A.D.

Dle žalobce, správce daně bezdůvodně odmítl doplnit dokazování o žalobcem navržené důkazy, když dle žalobce se doplněním dokazování mohly vyvrátit pochybnosti správce daně a prokázat oprávněnost fakturovaných položek. Navrženým postupem se mohlo prokázat, že žalobce neporušil správcem daně uváděná ustanovení zákona o DPH, tedy mohlo být prokázáno jednoznačně, věrohodnými důkazními prostředky, že plnění deklarovaná na výše uvedených dokladech přijal od plátce daně tak, jak je na dokladech uvedeno. Mohlo tak být prokázáno, že výše nároku na odpočet byla žalobcem správně stanovena a že není důvod, aby správce daně z nároku na odpočet v jednotlivých zdaňovacích obdobích vylučoval jím uváděné částky. Správce daně se přiklonil k tomu, že se jedná ve vztahu k současně probíhající kontrole daně z příjmů právnických osob a kontrole daně z přidané hodnoty o kontrolu prováděnou společně pro více daňových řízení týkajících se jednoho daňového subjektu, resp. rozšíření daňové kontroly probíhající k jinému daňovému řízení. V takovém případě jde o jedno daňové řízení, pro které platí jedny lhůty, kontrola DPH tedy byla zahájena dnem zahájení kontroly daně z příjmů právnických osob, tedy dne 29. 11. 2010. Prekluzivní lhůta stanovená jak daňovým řádem, tak i zákonem o správě daní a poplatků pro pravomocné stanovení daně uplynula dnem 31. 12. 2013. Vzhledem k tomu, že se jedná o jedno řízení, vztahuje se tato lhůta i na kontrolu daně z přidané hodnoty za shora uvedené měsíce roku 2009. V této lhůtě nebyla daň pravomocně stanovena. Daň nelze stanovit z důvodu marného uplynutí prekluzivní lhůty a shora specifikované dodatečné platební výměry jsou proto nezákonné. Žalobce rovněž uvedl, že v případě, že by správce daně přes shora uvedené dospěl k závěru, že se jedná o samostatná daňová řízení, pak jsou veškeré důkazy, jak shora uvedeno, provedeny v rozporu s platnými právními předpisy a jedná se o nezákonné důkazy. Žalobce trval na provedení všech důkazů navržených při daňové kontrole, tedy všech důkazů specifikovaných v jeho podání ze dne 4. 9. 2013. Bez provedení navržených důkazů nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci. Neprovedením navržených důkazů došlo ze strany správce daně k porušení práv žalobce na spravedlivé projednání věci, na spravedlivé a zákonné provedení daňové kontroly a žalobci byla odepřena možnost vyvrátit pochybnosti správce daně.

V průběhu odvolacího řízení vedeného žalovaným prvostupňový správce daně doplnil řízení o výsledky svědků, kteří byli vyslýcháni Policií ČR, a to J.Š., R.B., J.B., R.S. a J.P. Dále v průběhu odvolacího řízení vedeného žalovaným prvostupňový správce daně doplnil řízení o výsledky svědků, stavbyvedoucích a technických dozorů investora na jednotlivých stavbách, kde byl žalobce dodavatelem, a to V.P., J.B., V.M., D.F., V.S. V průběhu odvolacího řízení vedeného žalovaným prvostupňový správce daně doplnil řízení o místní šetření provedené u A.D. K místnímu šetření správce daně žalobce nepřizval, o jeho provádění žalobce neinformoval a neumožnil mu tak, klást svědkovi otázky. A to přes skutečnost, že právě na uvedeného svědka D. žalobce poukazoval ve svých odvoláních proti dodatečným platebním výměrům.

Dne 17. 8. 2015 byl žalobce seznámen se skutečnostmi zjištěnými v odvolacím řízení a vyzván k vyjádření se. Žalobce se vyjádřil a sdělil žalovanému, že je mu známa praxe

správce daně, který v případě, že dochází v rámci odvolacího řízení prvostupňovým správcem daně k doplnění spisového materiálu, tak jako bylo učiněno v případě nyní posuzované daňové kontroly, zve správce daně daňový subjekt po doplnění spisového materiálu k novému ústnímu jednání ve věci projednání a podepsání zprávy o daňové kontrole. V rámci odvolacího řízení proti dodatečným platebním výměrům na DPH za zdaňovací období březen 2009, duben 2009 a červenec až prosinec 2009 nebyl žalobce dle zaslaného přípisu (doručeného 17. 8. 2015) pozván k novému ústnímu jednání ve věci projednání a podepsání zprávy o daňové kontrole. Přestože správce daně v jiných případech postupuje tak, že po doplnění spisového materiálu v rámci odvolacího řízení zve daňový subjekt k novému ústnímu jednání ve věci projednání a podepsání zprávy o daňové kontrole, nyní tak nepostupoval a závěr daňové kontroly se tedy liší od závěru daňové kontroly v jiných případech. Dle žalobce není možné, aby správce daně postupoval u různých kontrol, resp. v jejich závěru, různým způsobem a aby oba způsoby byla správné. Žalobce sdělil, že požaduje, aby i v případě odvolacího řízení proti dodatečným platebním výměrům na DPH za zdaňovací období březen 2009, duben 2009 a červenec až prosinec 2009 byl pozván k novému ústnímu jednání ve věci projednání a podepsání zprávy o daňové kontrole a aby s ním byla zpráva o daňové kontrole opět projednána. Žalobce dále uvedl, že ze strany správce daně nebyly provedeny všechny jím navržené důkazy, na jejichž provedení nadále trvá, jedná se zejména o navrhované místní šetření a výsledch, případně doplňující výsledch, jím označených svědků. Zejména u svědka B. žalobce nesouhlasil a nadále nesouhlasí s důvody, pro které nebyl jeho výslech proveden, dle žalobce se měl správce daně pokusit svědka předvolat. Žalobcem navržené šetření na místě jednotlivých stavebních akcí by prokázalo, že práce vyúčtované fakturami vystavenými společností B a B COMPANY s.r.o. byly provedeny právě zpochybňovaným subdodavatelem. Žalobce by na místě samém přesně popsal a ukázal, jaká jednotlivá díla vyúčtovaná předmětnými fakturami byla společností B a B COMPANY s.r.o. provedena. Toto šetření nebylo správcem daně provedeno a správce daně jen dovozuje, že tím není možné nic prokázat. Správce daně se dopouští pochybení, pokud hodnotí něco, co neprovedl. Žalobce uvedl, že trvá na doplnění dokazování o uvedená místní šetření - žalobce tímto hodlal správcem daně ukázat ne to, že dílo bylo provedeno jako celek, ale ukázat jakou část díla provedla právě spol. B a B COMPANY s.r.o.

Žalobce dále podáním ze dne 1. 9. 2015 sdělil, že žalovaný zcela přehlíží skutečnosti, které jsou ve prospěch žalobce, krom jiného dovozuje, že prokázání poskytnutí subdodávky panem D. společností B a B COMPANY s.r.o. neznamena, že B a B COMPANY s.r.o. uvedená plnění poskytla žalobci. Takové vyjádření nemá logiku a svědčí o přístupu žalobce, resp. prvostupňového správce daně, přehlízet vše, co vyvrací pochybnosti o poskytnutí předmětného plnění. Žalobce trval na tom, že žalovaný, resp. prvostupňový správce daně, shora uvedenými pochybeními, které žalobce vytýkal v daňovém řízení, porušil žalobcova práva. Žalobce trvá na všech námitkách uvedených v odvolacím řízení proti výše uvedeným dodatečným platebním výměrům na DPH za zdaňovací období březen 2009, duben 2009 a červenec až prosinec 2009. Dle žalobce správce daně bezdůvodně odmítal doplnit dokazování o žalobcem navržené důkazy, když dle žalobce se doplněním dokazování mohly vyvrátit pochybnosti správce daně a prokázat oprávněnost fakturovaných položek. Dle žalobce měl být žalobce pozván k novému ústnímu jednání ve věci projednání a podepsání zprávy o daňové kontrole, a aby s ním byla zpráva o daňové kontrole opět projednána. Dle žalobce nebyla daň pravomocně stanovena v zákonem stanovené prekluzivní

lhůtě.

[III] Vyjádření žalovaného

Žalovaný správní orgán označil žalobní tvrzení za nedůvodné a navrhl, aby soud žalobu zamítl. Argumentačně vycházel z obsahu napadeného rozhodnutí.

[IV] Posouzení věci krajským soudem

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*soudní řád správní*“ nebo „*s. ř. s.*“).

Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle § 75 odst. 1 s. ř. s. vychází soud při přezkoumání rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Podle § 75 odst. 2 věta první s. ř. s., soud přezkoumá v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí.

K jednání o projednávané žalobě se žalobce a jeho právní zástupce s omluvou nedostavili a žalovaný v průběhu jednání setrval na argumentaci obsažené v napadeném rozhodnutí. Na tuto argumentaci plně odkázal a navrhoval, aby žaloba byla krajským soudem jako nedůvodná zamítnuta.

Finanční úřad v Plzni protokolem ze dne 26. 1. 2012, čj. 12996/12/138933401939 zahájil u žalobce daňovou kontrolu daně z přidané hodnoty za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2008, dále za zdaňovací období leden, březen až prosinec 2009 a za zdaňovací období leden až prosinec 2010. Dne 21. 8. 2013 byl žalobce Finančním úřadem pro Plzeňský kraj seznámen s výsledkem kontrolního zjištění kontroly daně z přidané hodnoty mj. za zdaňovací období leden, březen – prosinec 2009 (protokol čj. 1399507/13/2301-05403-400761). Dne 4. 9. 2013 žalobce podal správci daně vlastní vyjádření ke kontrolnímu zjištění a navrhl provedení dalších důkazů. Po doplnění řízení o výslechy navržených svědků byla sepsána a projednána zpráva o daňové kontrole daně z přidané hodnoty za zdaňovací období leden, březen – prosinec 2009 (čj. 1677234/13/2301-05403-400761). Finanční úřad pro Plzeňský kraj vydal ve dnech 15. 4. 2014 a 16. 4. 2014 jednotlivé dodatečné platební výměry na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období březen – duben 2009, červenec – prosinec 2009, vůči kterým žalobce podal odvolání, o nich bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím.

Soud dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.

Soud přezkoumával zákonnost rozhodnutí žalovaného a vycházel co do rozsahu přezkumu z konkrétních mezí vytčených žalobou. Z žalobních námitek je zřejmé, že žalobce netvrdil, že by došlo k porušení hmotněprávních ustanovení, a zaměřil se na tvrzení

o porušení daňového řádu, ze kterých dovozoval, že tyto vady řízení měly vliv na samotnou zákonnost rozhodnutí ve věci samé.

Žalobce předně namítal nejasnost toho, zda se jednalo o samostatnou daňovou kontrolu na DPH, nebo zda se jednalo o společnou kontrolu pro více daňových řízení, kterážto byla vedena společně s kontrolou na daň z příjmů právnických osob.

Soud vycházel z obsahu daňového spisu, ve kterém je dokumentováno zahájení daňové kontroly ve věci daně z přidané hodnoty mj. za předmětná zdaňovací období leden, březen – prosinec 2009. Vedení samotné daňové kontroly, jednotlivé dílčí úkony, které byly prováděny správcem daně a které byly završeny zprávou o daňové kontrole a jejím předáním, dokumentují, že veškerá kontrolní zjištění a kontrolní závěry, které byly činěny, se týkají výhradně daně z přidané hodnoty za předmětná zdaňovací období roku 2009. Soud nenalezl žádnou skutečnost pro potvrzení žalobcova předpokladu, že se v dané věci jednalo o společnou daňovou kontrolu pro daň z příjmu právnických osob a daň z přidané hodnoty. Tato námitka proto nebyla shledána důvodnou, což zároveň podporuje i závěr o nedůvodnosti dalšího žalobního bodu - namítané prekluzi. Tvzení o uplynutí prekluzivní doby pro vyměření a stanovení daně bylo žalobcem odvozováno právě z předpokladu, že počátek prekluzivní lhůty je nutno klást na počátek zahájení daňové kontroly ve věci daně z příjmů právnických osob, pakliže se jednalo o společné daňové řízení, kde byly prováděny dvě daňové kontroly, a to na daň z příjmu právnických osob a na DPH. Tento prvotní předpoklad se však nenaplnil, a při posuzování prekluzivní lhůty pro stanovení daně z přidané hodnoty bylo proto nezbytné vycházet ze dne zahájení daňové kontroly DPH, tedy ke dni 26. 1. 2012.

Lhůta pro vyměření daně podle zákona o správě daní a poplatků (zákon č. 337/1992 Sb.) účinného v předmětných zdaňovacích obdobích počala běžet podle jeho § 47 a měla uplynout tři roky od konce zdaňovacích období, ve kterých žalobci vznikla povinnost podat daňové přiznání. Před uplynutím této lhůty, konkrétně dne 26. 1. 2012, došlo zahájením samostatné kontroly na daň z přidané hodnoty v souladu s § 148 odst. 3 daňového řádu k novému běhu oné lhůty, která měla uplynout dne 26. 1. 2015. V době, kdy do uplynutí této lhůty zbývalo méně než 12 měsíců, došlo vydáním dodatečných platebních výměrů (15. 4. 2014 a 16. 4. 2014) k oznámení rozhodnutí o stanovení daně žalobci, čímž nastala skutečnost odůvodňující prodloužení lhůty o (další) jeden rok ve smyslu § 148 odst. 2 písm. b) daňového řádu. Daň tak byla vyměřena včas.

Žalobce dále tvrdil, že nebyly provedeny (bezdůvodně) důkazy navržené a specifikované jím v podání ze dne 4. 9. 2013.

Stran zdaňovacího období roku 2009 žalobce v onom podání akcentoval výsledky J. B., Ing. J. Č., P. D., P. P. a Ing. J. K. Tyto výsledky byly provedeny, což žalobce nezpochybnil.

Žalobce dále navrhoval provedení místních šetření na místě jednotlivých stavebních akcí. Tyto důkazy provedeny nebyly, avšak správce daně svůj postup přesvědčivě odůvodnil

tím, že předmětem dokazování nebylo to, zda byly konkrétní práce skutečně provedeny, ale to, zda je realizovala B a B COMPANY s.r.o.

Dalším z navrhovaných důkazů byly doklady, které žalobce (tehdy v pozici daňového subjektu) předložil správci daně při kontrole daně z příjmů, dále zápisy o předání stanoviště, zápisy o předání stavby, stavební deníky vedené B a B COMPANY s.r.o. Správce daně k tomu uvedl, že všechny tyto listiny má k dispozici a hodnotil je jako důkazní prostředky. Soud, vzhledem k obecnosti tvrzení o „*bezdůvodném neprovedení navržených důkazů*“, aniž by bylo konkrétně určeno, jaký důkaz nebyl proveden a jaký to mělo dopad do žalobcovy věci, nemůže ani v tomto případě přitakat žalobcovu tvrzení.

Žalobce konečně navrhoval svědecké výpovědi D. F. a J. F.

Svědecká výpověď J. F. provedena nebyla, k čemuž správce daně konstatoval, že svědkyně by mohla potvrdit, že podepsala smlouvy o dílo, avšak to, že daňový subjekt vlastní formálně bezvadné listiny není důkazem o tom, kdo skutečně provedl sjednané práce. A právě to bylo předmětem daňového řízení. Výslech D. F., který měl dle žalobcovy tvrzení sjednávat ceny a rozsah prováděných prací, byl proveden dne 14. 8. 2014 za účasti žalobcovy zástupce v daňovém řízení (protokol čj. 1512587/14/2301-05403-400761). Žalobní námitka jako celek proto nebyla důvodná.

Žalobce rovněž namítal, že v průběhu daňového řízení byly prováděny výsledky jednání, které byly prováděny mimo daňové řízení o kontrole DPH, bez přítomnosti žalobce a byly převzaty jako podklady v souběžně vedeném řízení ve věci dani z příjmů právnických osob.

Součástí správního spisu je vyrozumění ze dne 29. 7. 2014, čj. 1455442/14/2301-05403-401939, adresované žalobci, resp. jeho zástupci v daňovém řízení, v němž je žalobce informován o termínech konání výslechů svědků V. P., V. S., J. B., V. M. ml., V. M. st., J. Š., D. F., J. B., R. S. a J. P. Ve vyrozumění bylo uvedeno, že se jedná o výsledky provedené v souvislosti s daňovým řízením za zdaňovací období 2008 – 2010. Žalobce tedy byl řádně informován o konání výslechů svědků, byl řádně poučen o možnosti se jich zúčastnit a využít svého práva podle § 96 odst. 5 daňového řádu.

Provedení místního šetření u A.D. bez přizvání žalobce a neumožnění klást svědkovi otázky není porušením zákonných procesních pravidel, neboť správce daně prováděl místní šetření podle § 80 daňového řádu a k jeho provedení může přizvat osobu, jejíž přítomnost je podle povahy věci potřebná. Právo být přítomen výslechu svědka a právo klást svědkovi otázky je vázáno na provádění výslechu svědka ve smyslu § 96 odst. 5 daňového řádu a při provádění místního šetření nebylo aplikováno.

Stran neopakování výslechu svědka J. B. soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí – konkrétně body 26 a 33. Výslech svědka byl proveden za přítomnosti žalobce a k jeho opakování nebyl důvod. Žalobce kladl svědkovi otázky a jeho výpověď byla správním orgánem vzata v potaz při celkovém hodnocení věci. Námitka, že svědek nebyl na výslech připraven, neobstojí. V předvolání ze dne 24. 2. 2012, čj. 94678/12/138931401023, byl J.B.

mj. informován o tom, že je předvolán jako svědek ve věci obchodní spolupráce společnosti B a B COMPANY s. r. o. se společností CZ Stavby s. r. o. v letech 2008 a 2009. To je dle soudu dostatečné vymezení věci k tomu, aby se svědek mohl na výslech připravit.

Pokud jde o další tvrzení žalobce, totiž že v rámci odvolacího řízení došlo k doplnění spisového materiálu a právě ono doplnění spisového materiálu nebylo zohledněno obvyklým způsobem, tzn. provedením nového ústního jednání novým projednáním zprávy o dani a kontrole, pak toto tvrzení soud nehodnotí jako důvodné a procesní vadu v postupu odvolacího orgánu neshledává. Žalovaný nové důkazy provedené v průběhu odvolacího řízení s žalobcem projednal v intencích § 115 odst. 2 daňového řádu, Tím byl žalobce s nově zjištěnými skutečnostmi řádně seznámen a byla mu poskytnuta lhůta pro to, aby se k nim vyjádřil. Ani v tomto směru tak nedošlo k porušení daňového řádu způsobem, který by mohl mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé.

Správci daně provedli ve věci rozsáhlé dokazování, pečlivě hodnotili všechny okolnosti a vycházeli ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu. V podrobnostech soud odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že soud neshledal v postupu správců daně vytýkaná pochybení, žalobu **jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. rozsudkem zamítl.**

[V] Závěr a náklady řízení

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první soudního řádu správního právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobkyni, která ve věci úspěch neměla. Žalovanému však v řízení před krajským soudem žádné důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly, a proto bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 30. června 2017

**JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D., v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení:
L. K.